

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: MAN HAR SAGN OM BORGTAPEER (3)

Citation: Aarestrup, Emil: "MAN HAR SAGN OM BORGTAPEER (3)", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s. 126. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aare04val-shoot-workid65303/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

MAN HAR SAGN OM BORGTAPETER

III

- I Man har Sagn om Borgtapeter,
Hundreदारige, paa hvilke
De afblegede Figurer,
Syete Sting i Sting af Silke,
- II Faae et sælsomt Liv om Natten —
Stige ned, og, som i gamle
Dage, sig i Cabinettet
Hyggeligt i Maanskin samle.
- III I de bløde Lænestole
Damerne, med Atlasslæbet,
Blændende sig atter kaste —
Munden smiler, rosenlæbet.
- IV Ridderne, som paa Tapetet
Man om Dagen knapt kan mærke,
Læne sig til Stoleryggen,
Brune, skjægede og stærke.
- V Støvede Tangenter trykkes —
Svundne Toner kan man høre —
Gammeldags Galanterier
Hvidskes i et yndigt Øre.

-
- VI Næsten kunde man misunde
Dette Skyggeliv, hvis ikke —
See! den Skjønne blegner bag sin
Vifte, angst for Solens Blikke.
- VII Selv den tapre Ridder gyser,
Smutter, som den hele Vrimmel,
Ind i Muren, i Tapetet —
Dagen seer kun Støv og Skimmel. —
- VIII Saadan gaaer det ogsaa Venskabs
Stille Tegn og Billedværker,
De forsvundne Sympathiers
Efterladte Mindesmærker.
- IX Glemsel, som et Møl, dem gnaver,
Tiden slukker deres Farve —
Kun Erindringsnatten bringer
Flygtigt Liv i deres Larve.
- X Og, som hist i Borgen, stige
Falmede Figurer, flade
Tegninger, i Mindets Time,
Ud fra disse hvide Blade —
- XI Færdes som i svundne Tider,
Sladdre sammen, gjør sig lystig —

Selv ved Hanegalet rækker
Man hinanden Haanden trøstig —

xii Sukker sit: a rivederla!
Og, som jeg i Aften, smutter
I Tapetet — ak, idet jeg
Verset her paa Bladet slutter.
